



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky **M. H.**, bytom N. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 3. mája 2010, č.k. 15 Sd/45/2009-34, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 3. mája 2010, č.k. 15 Sd/45/2009-34, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 3. mája 2010, č.k.15 Sd/45/2009-34 potvrdil rozhodnutie zo 16. marca 2009 číslo X., ktorým podľa § 70 a § 71 ods.1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky z 18. februára 2009 o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nespĺnila zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku, lebo podľa záverov posudku príslušnej posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Považskej Bystrici z 23. februára 2009 navrhovateľka nie je invalidná, pretože jej zdravotné postihnutie má za následok z potrebných viac ako 40 %, len 30 %-tnú mieru poklesu jej zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd hodnotil posudky posudkových lekárov, pričom poukázal na skutočnosť, že v zmysle § 246c ods. 1 a § 127 OSP nie je oprávnený sám posudzovať otázky medicínskeho charakteru, na ktoré sú potrebné odborné znalosti. Môže preverovať len správnosť skutkových okolností, z ktorých lekári vychádzali a či na ne prihliadali. Z tohto pohľadu krajský súd dospel k záveru, že posudok, ktorý bol podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia, bol vypracovaný po zhodnotení navrhovateľkou predloženej lekárskej dokumentácie, opiera sa o súčasné poznatky lekárskej vedy, netrpí rozporami a nezistil tak disproporcie medzi podkladmi, ktoré mali posudkoví lekári k dispozícii a ich závermi o vzniku a miere poklesu schopnosti zárobkovej činnosti navrhovateľky. Súd preto nemal dôvod na doplnenie dokazovania. Pri určenej 20 % + 10 % -nej miere poklesu zárobkovej činnosti, na ktorej sa zhodli posudkoví lekári, navrhovateľka tak nespĺnila jednu z podmienok priznania invalidného dôchodku, z ktorého dôvodu jej odporkyňa správne žiadosť o invalidný dôchodok zamietla.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie za účelom opätovného preskúmania jej zdravotného stavu. Uviedla, že už v predchádzajúcich podaniach poukazovala na to, že jej zdravotný stav nedovoľuje vykonávať ani ľahšie zamestnanie, čo potvrdzujú jej zdravotné záznamy a jej zdravotný stav sa vôbec nezlepšuje, naopak, bez pomoci palice má problém aj s menším pohybom. Preto odvolaním žiada najvyšší súd o posúdenie jej zdravotného stavu nezávislým lekárom, nakoľko v predchádzajúcim konaní bola vždy odoslaná k rovnakému posudkovému lekárovi.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Z obsahu súdneho aj administratívneho spisu vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky na základe jej žiadosti posúdila posudková lekárka MUDr. I. sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – pobočky so sídlom v Považskej Bystrici 23. februára 2009 na podklade ktorého posudku odporkyňa vydala preskúmané rozhodnutie zo 16. marca 2009. Následne po prejavenej nespokojnosti v odvolaní z 31. marca 2009 - návrhu na preskúmanie rozhodnutia, menovaná posudková lekárka posúdila zdravotný stav navrhovateľky 4. mája 2009. Pred predložením veci súdu prvého stupňa skúmal zdravotný stav navrhovateľky posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne MUDr. L. na zasadnutí 2. júna 2009, kedy po vlastnom odbornom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení výsledkov ortopedického, neurologického, reumatologického, fyziatrického, psychiatrického, imunologického, pľúcneho a ORL vyšetrenia dospel k zhodnému záveru s predošlými posudkami v tom, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je obmedzenie pohyblivosti bedrových kĺbov ľahkého stupňa, ktoré podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení kap. XV, odd. G, pol. 41.1. písm. b/ zodpovedá 20 % -ám poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Táto percentuálna miera bola rovnako ako v predošlých posudkoch zvýšená o 10 % podľa kap. V, pol. 4a/ prílohy pre úzkostnú depresívnu poruchu ľahkého stupňa.

Keďže navrhovateľka na pojednávaní pred krajským súdom dňa 11. januára 2010 trvala na podanom návrhu a vypovedala, že jej zdravotný stav je veľmi zlý, že ju bolia kĺby, chrbtica a celý pohybový aparát, že si pre zlý zdravotný stav nemôže nielenže nájsť prácu, ale nemôže vykonávať základné potreby a predložila súdu nové lekárske nálezy, krajský súd zadovážil doplnenie posudku z 2. júna 2009 doplnkom z 23. februára 2010, kedy aj po vyhodnotení novo doloženého lekárskeho nálezu z ortopedického vyšetrenia z 8. júna 2009 a kontroly z 22. septembra 2009, posudkový lekár sociálneho poistenia, ústredia zotrval na závere posudku z 2. júna 2009.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 30 % oproti zdravej fyzickej osobe je nepostačujúca pre priznanie nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver o jej invalidite spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu a z doloženej lekárskej správy z 21. septembra 2010 z ortopedického vyšetrenia v odvolacom konaní nevyplýva iný, ako prijatý záver. Uvedené zdravotné problémy boli známe posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery, uvedené v posudkoch. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľky preto odvolací súd nezistil. Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľky v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľka opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal právo na ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová